

تمدید مهلت جشنواره ۲۸ تجسمی جوانان

روزان صادق زاده، دبیر بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ضمن اعلام خبر تمدید مهلت ارسال آثار گفت: ما تصمیم گرفتیم تاریخ نهایی ارسال آثار را تا سه شنبه ۱۴ تیرماه تمدید کنیم. به همین ترتیب آثار رسیده از دوم تا چهارم مرداد داوری خواهد شد و اسمای پذیرفته شدگان نهایی در روز پنجم مرداد اعلام خواهد شد.

کیهان کلهر در نیزروی صحنه می‌رود

کیهان کلهر، نوازنده سرشناس کمانچه، همراه بهنام سامانی (نوازنده سازهای کوبه‌ای) درونیز ایتالیا روی صحنه خواهد رفت. موسسه بین‌المللی مطالعات موسیقی تلفیقی قصد دارد در همکاری با گروه فلسه و میراث فرهنگی در دانشگاه Foscari Ca واقع در ونیز روزیدادهای هنری خود را زیر نگیرد. این کنسرت در ۱۴ جولای ساعت ۱۸ به وقت محلی برگزار خواهد شد.

دختر حاجی، زن حاجی

		
راحله گلشیفته	زهرا افشار	شیرفه
[بابا زی مهناز افشار]	[بابا زی آزاده صمدی]	[بابا لعیا زنگنه]
در «امی خواهم زنده بمانم»	در «آقا زاده»	در «آقا زاده»
در «گلشیفته»		

زیر قادر لیس‌های شیک و بارز نده می‌پوشند مگر برای برنز
و مراسم خاص. این زن‌ها به قادر خوگرفته‌اند، در پناه ام
عادتی که از قادر می‌گیرند، در جامعه حضور پیدا می‌کنند و
هرگز به چرایی و جگونگی چادر یا فلسفه بود و نبودش ف
نمی‌کنند؛ ضرورت این پوشش امن برای چنین زنانی به
محجه ووش، است که دليل، بایانگر، آن نماینند

پرا فراشتن پیرق ایمان

از مظاہر التزام عملی در ساحت عینی به مذهب و به طور مشخص اسلام، برای بانوان قطعاً چادر نشانه اصلی است. به بیان ساده‌تر، اصلی تربیت راهی که می‌توان از طریق آن در سینما- که یک هنر عینی است- یک کاراکتر زن را در ظاهر، مذهبی و مقید دانست، این است که کارگردان او را در پوشش چادر به مخاطب عرضه کند. این شاید درست‌ترین کاربرد چادر در سینمای ما باشد؛ چراکه پشت این استفاده، مقاصد دیگری وجود ندارد، بلکه کارگردان برای نشان دادن کاراکتر موردنظر راه دیگری ندارد و نمی‌تواند شخصیت و اعتقادات او را از ظاهرش تفکیک کند. این مساله در راستای باوی‌پریتر کردن شخصیت است که رخ می‌دهد. در سینمای ما، این کارکرد از چادر مصادیق متنوعی دارد. در فیلم «بوسیدن روی ماه» به کارگردانی همایون اسعدیان، احترام سادات

دستوری که رئیس وقت قوه قضاییه ابتدای ورود به این قوه مبنی بر حذف چادر در دادگاه هاد، باعث شد بخش زیادی از فیلم های قدیمی ایرانی برای نسل های بعد جالب توجه و به مثابه یک سند تاریخی باشد. هرچند استفاده از چادر به عنوان لباس فرم در برخی مکان ها، کماکان ادامه دارد و با حذف الزام به پوشش چادر در دادگاه ها پرونده این اتفاق بسته نخواهد شد.

در همین خصوص، هراثری که تا پیش از این دستور ساخته شده باشد و در آن زنی به دادگاه، زندان و مکان های این چنینی رفته باشد شمال محور «چادر به مثابه لباس فرم» خواهد شد. ذکر مصاديقی که در بالا نوشته شده اند صرفا به دلیل این است که این محور برای مخاطب آشنا نه ندارد، چراکه بیش از هرجیز الزام شرایط واقعی جامعه سبب شده این را منتقل کند. کارکترهای فیلم «زندان زنان» به کارگردانی منیژه حکمت، سونوون. پس این کارکرد، در انتقال مفهوم خاصی نمی تواند نقشی را لیفا کند.

حذف چادر در دادگاه ها را تاختاد کند.

یکگری دانست که در آن نگار جواهریان نقش همسر یک طلبه به روز شعیبی را با کمک چادر به خوبی ایفا می‌کند. او توanst میرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن را برای بازی در این نقش از بیست و هشتمنی حشنواره فیلم فجر دریافت کند. نمونه دیگر که در آن نیز پایی یک روحانی در میان است، فیلم «فرشته‌ها با هم می‌آیند» است. فیلمی به کارگردانی حامد محمدی که داستان یک روحانی جوان به نام احمد است که با همسرش لیلا در حالی با تنگستی روزگار سپری می‌کنند که صاحب سه قلو می‌شوند. نازنین بیاتی، بازیگر نقش همسر این روحانی است که پوشش او بیانگر اعتقادات و نوع زندگی و

از حیا زن تا شهامت مرد

پری
راضیه مقدم
[بابازی نیکی کریمی]
در فیلم «آقازاده»

لیل
بابازی پریدیس پو عابدینی
[بابازی نیکی کریمی]
در فیلم «آقازاده»

یک از آثارش می‌گوید: خانمی به من زنگ زد که من دعایتمن می‌کنم. دخترش با دیدن این سریال چادری شد. او خودش چادری بود، دخترش امروزی بود و چادری نبود. می‌گفت این سریال کاری با دختمن کرد که نظرش را تغییر داد. من گفتم این مساله فقط برای مدتی برای او جذاب است. چون آنقدر جذابیت‌های بیرونی برای او وجود دارد، از اینجا به بعد باید کار دیگری برای او بکنیم. او همچنین درباره اهمیت و تاثیر ساخت آثار نمایشی درباره عفت و حیامی گوید:

همسر خودم چادری است دختران من هم با اینکه تازه ۹ سالشان است چادری هستند، هیچ فخری نیست، البته خیلی از این بابت خوشحال. این فخری برای من نیست، اگر فخری هست برای خودشان است. کما اینکه تو جایی ندیده‌ای که من همراه همسرم، مثل بزرخی از دوستان ظاهر شوم، خودش دوست ندارد. از یک طبقه خانوادگی سنتی این طور یاد گرفته‌که باعث اختخار من هم هست. من به ظاهربازی بازتابی وجودی زیباتر فکر می‌کنم. من فکر می‌کنم جامعه نیاز دارد مرور عفت و حیا حرف بزنیم و درباره اش اثر نمایشی جذاب بسازیم. رشدات و شجاعت و شهامت مردهای ایرانی، از عفت و حیای زنان ماست.

با این اوصاف به نظر می‌رسد نگاه سالم تیم سازنده است که می‌تواند باعث شود شخصیت‌های چادری فلم مثبت بماند، به نظر برسند.

باشد خاستگاه اولین دختران روشنفکر را در سیما بشود جست. وقتی مخاطب، نزی چادری رانه با شخصیت سنتی و مذهبی متعصب که در هیبت یک دانشجوی هنر اهل شعر و فلسفه و نوگرا می‌دید. از آن زمان بود که پای تیپ دختران و زنان روشنفکر چادری به سینما یا نمایش خانگی باز شد.

این دسته از خانمهای از آن پس در بسیاری از فیلمها حضور داشتند و اغلب شخصیتی سپیاگی داشتند و مخاطب را با شخصیت خود همراه می‌کردند. دونمونه شاخص از این نمونه تیپ می‌شود به پری ساخته داریوش مهرجویی و آقازاده ساخته حامد عنقا و بهرنگ توفیقی شاره کرد.

پری با بازی خسرو شکیبایی و نیکی کریمی که در سال ۷۳ ساخته شد اقتباسی از رمان «فرانی و زوبی» و داستان کوتاه «یک روز خوش برای موزماهی»، نوشته «جروم دیوید سالینجر» است. پری دختری امروزی و مدرن است. زندگی نسبتاً مرتفه‌ی دارد. عاشق فلسفه و شعر و هنر. او دانشجویی ممتاز رشته ادبیات و تئاتر است و از همه مزایای زندگی یک دختر جوان برخوردار است. یکی از برادرهایش خودکشی کرده است کتاب سرگذشت سیر و سلوک عارف گمنامی در قرن پنجم هجری او را دگرگون می‌کند. پری اگرچه در فضایی مرفه زندگی می‌کند و خانواده‌ای نوگرا و مدرن دارد اما کارگرایش اش به دین و فلسفه باعث شده او با ظاهری مذهبی و با پوشش چادر در جست و جوی دین راستین به هروادی واقعی و خیالی سرک بکشد.

داریوش مهرجویی که خود نیز عاشق فلسفه است در مصاحبه‌ای گفته‌است: پری از ظاهریات دین فرام، کند و اعتقاد دارد که به عّمله، دین، اسلام

داشتن و غیرتمند بودن به قدرتمند بودن ربطی ندارد؛ به اصلاح و نجابت مربوط است. بی توجه بودن به حاجات دیگران ریشه در بی ریشه بودن دارد و ریشه در تبیت نادرست خانواده و این هم میسر نمی شود جز در فرار از دردها و سکوت و خود را به خواب زدن. مگر نمی شود خورشید را دید و انکار کرد؟ روز را شب بنامیم و شب را روز؟ آیا این شرط انسانیت و کمال و گرامت انسانی است؟ در میان دردها و آزارهای آرام بود و بی درد؟! عطر حسینی دادن و غدیری شدن در رفتار علی و سیره فاطمی است. در برطرف کردن دردهای نهفته است. خدا کند بیاموزیم از روی ظاهر، افراد را قضاؤت نکرده و باطن را تقویت کنیم تا ظاهربین، نباشیم.^۵

مج گرفتن که کار سختی نیست اما دست ها را گرفتن هم هنر هر کس نیست. جرا باید منتظر رویداد خاصی باشیم تا بدی ها پایان باید و گرفتاری ها تمام شود، در حالی که هر نفر می تواند گره گشا و گشاده را باشد و بسیاری از دردها را درمان کند و نباید منتظر آمدن مناسبتی خاص بود تا رافت و مهرجانی از خود نشان داد.

می توان گریه کرد و گره باز کرد، می شود عاشقانه عزاداری کرد و عزای دل کودک و نوجوانی را برطرف کرد، می توان دغدغه های دور و بر را برطرف کرد بدون آن که حتی نزدیک ترین افراد هم متوجه شوند. به راحتی می شود اخمهای بسیاری را از چهره ها زده دیدن، آن که خم به اب و می، باید آب و می بزد. غربت

حسینی و سیره باطنی و عملی اصحاب غدیرا بدید.
این روزه آنقدر مرز میان فقر و دارایی نزدیک شده که ظاهر و لباس افراد قابل تشخیص نیست گاهی با ظاهري افرادی وارسته را می بینی که در میان میوه های ازانقیمت خم شده اند تا غیرتشان را در پیچ و خرم روزگار از دست یا با هیبت مادرانه خود برای امار معاشر به کارهای کار منزل ها تن می دهند تا غرور دخترانه و ابتهت نوجوان ها از بین نزود و اگر کمی دقیق تر اطرافمان را بنگریم، آن قبسته در زندگی اطرافیان مان می باییم که نیازی نیست گره گشایی مسافتی دور را طی کنیم و چه خوب است بتنهاند گه بسته زندگ، چند نف از نزدیکان خود را بگند

اثیرگذاری کمتر از صفر را می‌توان مشاهده کرد و در میان مردم تاریب تاثیری را می‌کرد.
تاریخ تکرار تارخی‌ها و شیرینی‌های انکارناپذیری است که برای تمام نسل‌ها درس آموز و معلمی دائم‌الحضور است.
اریخ هزار و چند سده‌الله تشیع اثبات کرده است که برابر رفتمند نیست؛ که برابری شدن مهم است والا شمر و یاران ملعونش هم به کربلا رسیدند اما... بسیاری از قاتلان ملعون سید الشهداء (علیه السلام) با رهایی‌پاده به حج مشرف شده‌بودند بیشانی‌های پینه‌بسته داشتند و در انجام مستحبات و مکروهات از بسیاری گوی سبقت ریودند و با نام دین امرار حادثه‌گذاری شدند. صدای ذکر گفتش، هایشان، گهشخاش، بدهد عباش را می‌کردند. صدای ذکر گفت، هایشان، گهشخاش، بدهد